

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 50/14

מיום רביעי, כ"ה באלול תשע"ו, 28.9.2016

- הופק ע"י: בונס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

תמליל מישיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 50/14

מיום רביעי, כ"ה באלול תשע"ו, 28.9.2016

נוכחים:

1. ראש העיר	- מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר	- ד"ר אהוד ויצמן
3. סגן ראש העיר	- מר פאלי כהן
4. חברת מועצת העיר	- גב' לינה שרון
5. חבר מועצת העיר	- מר רועי גבאי
6. חבר מועצת העיר	- עו"ד מאיר דהן
7. חבר מועצת העיר	- מר אליהו מזוז
8. חבר מועצת העיר	- מר רחמים דוד
9. חברת מועצת העיר	- גב' רונית ארנפרוינד-כהן
10. חבר מועצת עיר	- מר שחר סימנה

חסרים:

11. סגן ראש העיר	- מר משה חזות
12. חבר מועצת העיר	- מר יניב עמרני
13. חבר מועצת עיר	- מר מאיר בן הרוש
14. בר מועצת העיר	- מר חובב אשרף
15. חבר מועצת העיר	- עו"ד עדי ינקילביץ

משתתפים:

1. מנכ"ל העירייה	- דוד שטרית
2. מהנדס העירייה	- קובי נעים
3. יועצת משפטית	- עו"ד טובה אלטמן שפירא
4. עוזר ראש העיר	- מנחם שושן
5. מבקר העירייה	- שלום דמארי
6. דובר העירייה	- אריאל הלר
7. מזכירות המועצה	- יעל יצחק-פור

על סדר היום:

1. אישור תב"ר מס' 399 – תשלום פיצויי הפקעה לעמותת "חבצלת" עבור נכס ברח' שבזי בסך 550,000 ₪ מקרן הפיתוח, עפ"י פס"ד.
2. עדכון תב"רים כמפורט להלן:

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי	מקורות המקורי	מימון בתב"ר	עדכון מקורות מימון
363	בנית 4 כיתות גנ"י במגרש 208	4,300,000	4,300,000	אשראי בנקאי	מ' החינוך 2,964,764 ק' פיתוח 1,335,236
375	בנית 6 כיתות גנ"י במגרש 211	7,600,000	7,600,000	אשראי בנקאי	מ' החינוך 4,447,146 ק' פיתוח 3,152,854

3. אישור הארכת חוק עזר ליבנה (הוצאת אשפה) (תיקון) התשע"ה – 2015 (תיקון), התשע"ו – 2016, בשנה.
4. אישור שינוי תקציב לצורך הקדמת תשלום תמיכה לעמותת הספורט בסך 300,000 ₪ ע"ח תקציב העונה הבאה.
5. אישור פרוטוקול ועדת מלגות מס' 1/16 מתאריך 12/9/16.
6. הצעה לסדר יום של חבר המועצה עו"ד עדי ינקילביץ, בנושא "פעילות תרבות ופנאי לבני הגיל השלישי".

צבי גוב-ארי: אני רוצה להודות לכם על כך שאפשרתם לי לצאת לחופשה. ושאפשר היה, באמת, להיות שם בשקט. אני רוצה להודות לאהוד שמילא את מקומי בסדר גמור. למנכ"ל העירייה, שעשה עבודה נהדרת במשך הזמן הזה. ותמיד עושה עבודה נהדרת, דרך אגב, שקט וחודר. ובסך הכל חזרתי חזרה עם הרגשה מאוד טובה שהעיר היתה בידיים טובות.

לצערי, התבשרתי כמו כולכם על מותו של שמעון פרס. עכשיו, לשמעון פרס יש הרבה מאוד זכויות במדינת ישראל. האיש הקים בזמנו את התעשייה הצבאית בכלל. כל מה שקורה בדימונה. חלק גדול מהעוצמה הביטחונית של מדינת ישראל צריכה להיזקק לזכותו של האיש. הוא הלך לעולמו בעקבות אירוע מוחי. שימו לב כאן. מוחו של האיש עבד כל הזמן. הוא יצר חזונות וחלומות, בגילו אפשר היה לצפות שהגוף יבגוד. אבל כנראה שמעומס שהמוח הזה היה מצוי בו, גם זה קורה. בסך הכל אני חושב שראוי שאנחנו נעמוד דקה דומיה, לפני שנתחיל בדיון.

***** דקה דומיה לזיכרו של מר שמעון פרס *****

צבי גוב-ארי: סדר היום נמצא בידיכם, ואני אעבור עליו זריז. אני מתכוון לקיים כמובן את הישיבה במלואה ואחרי זה נרים כוסית ונאחל חג יפה לכולנו.

1. אישור תב"ר מס' 399 – תשלום פיצויי הפקעה לעמותת "חבצלת" עבור נכס ברח' שבזי בסך 550,000 ₪ מקרן הפיתוח, עפ"י פס"ד.

צבי גוב-ארי: נושא מס' 1, אישור תב"ר 399. זו החלטה של בית משפט, שמתייחסת למבנה של השומר הצעיר. אנחנו חייבים שם לתת פיצוי על הקרקע וההשקעה שבזמנו השומר הצעיר. המבנה הזה חוזר אלינו. הוא ישמש כמרכז שליטה רזרבי, מפני שאין לנו היום מרכז רזרבי. הביטחון ישב שם ועוד פונקציות נוספות. כך שבמקום לבנות מבנה וכו', יש מבנה מוכן שאפשר להשתמש בו. אני מעלה את זה לאישור. מדובר ב-550,000 ₪. מי בעד? הלאה.

החלטה מס' 1/50/14:
הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 399 – תשלום פיצויי הפקעה לעמותת "חבצלת" עבור נכס ברח' שבזי בסך 550,000 ₪ מקרן הפיתוח, עפ"י פס"ד.

2. עדכון תב"רים כמפורט להלן:

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי	מקורות מימון בתב"ר המקורי	עדכון מקורות מימון
363	בנית 4 כיתות גנ"י במגרש 208	4,300,000	אשראי בנקאי	מ' החינוך 2,964,764 ק' פיתוח 1,335,236
375	בנית 6 כיתות גנ"י במגרש 211	7,600,000	אשראי בנקאי	מ' החינוך 4,447,146 ק' פיתוח 3,152,854

צבי גוב-ארי: כפי שאתם זוכרים, כל שנה אנחנו מגיעים לאותו מצב שבו, על מנת לעמוד בביקוש של גני ילדים, מוסדות חינוך, אנחנו נאלצים לבנות מכספנו אנו, וכאשר משרד החינוך מצד אחד מכיר בצורך, אפילו קובע סמלי המוסד בכל הגנים, ואז אנחנו עומדים בפני שוקת שבורה בעצם. המשרד לא מתקצב, אז מה עושים? אומרים ל-300, 400 ילד אין מקום בגנים, כי משרד החינוך לא מימן? על כן אנחנו לוקחים הלוואות בשביל להתחיל ביצוע. והגנים שכבר מאוכלסים היום, רק עכשיו יצאו הרשאות כספיות. ולכן העניין הוא כך. אנחנו מדברים על סעיף 363, בנייה של ארבעה כיתות גני ילדים במגרש 208. התקציב המקורי היה 4,300,000, כאשר כל ארבעת המיליון הללו נלקחו כאשראי בנקאי על ידי עיריית יבנה, עם הגעת אישור המימון. אנחנו מדברים על 2,964,000 על ידי משרד החינוך. ואנחנו משלימים 1,335,000 מקרן הפיתוח. כנ"ל 375. בנייה של שש כיתות גנים. ההערכה היתה 7 מיליון. נלקח כאשראי לעניין הזה, בעצם הלוואה. הרגע משרד החינוך מאשר 4,447,000 ואנחנו מוסיפים לעניין הזה 3. 4,407,000 ואנחנו מוסיפים 3,152,000. עכשיו ראו. מדוע התוספת? מפני שהתקצוב של משרד החינוך נמוך ביחס לעלות. משרד החינוך מתקצב כל מ"ר בסדר גודל של 4,400, 4,200. ואנחנו, מה לעשות, המכרזים מדברים על 6,000 פלוס. הם מכירים בעובדה שמדברים על יותר. אומרים 'עם זה תבנה'. אנחנו בונים את המינימום. גני הילדים שלנו לא מפוארים. וזה עולה יותר. ולכן הקרן מפיתוח בעצם תקציב העירייה, נאלץ לשאת בהוצאה הזאת. אני מעלה, א', תב"ר 363 על ארבעה גני ילדים, מגרש 208. מי בעד?

החלטה מס' 2/50/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 363 לבניית ארבע כיתות גני ילדים במגרש 208, בסך 4,300,000 ₪. מימון: 2,964,764 ₪ ממשרד החינוך, 1,335,236 ₪ מקרן הפיתוח של העירייה.

צבי גוב-ארי: תב"ר 375, על שישה גני ילדים. 7,600,000. מי בעד? החלוקה היא על פי מה שמופיע בטפסי התב"רים.

החלטה מס' 3/50/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 375 לבניית שש כיתות גני ילדים במגרש 211, בסך 7,600,000 ₪. מימון: 4,447,146 ₪ ממשרד החינוך, 3,152,854 ₪ מקרן הפיתוח של העירייה.

3. אישור הארכת חוק עזר ליבנה (הוצאת אשפה) (תיקון) התשע"ה – 2015 (תיקון), התשע"ו – 2016, בשנה.

צבי גוב-ארי: לפני כשנתיים העברנו כאן חוק עזר עירוני לגבי מימון הוצאת אשפה. בשלב הזה, משרד הפנים היה צריך לסכם את הנושא, על מנת לפעול על פיו ברמה הארצית. משרד הפנים בינתיים גורר רגליים. לא הגיעו לשום החלטה, ואנחנו עומדים עם דיונים משפטיים. מצד אחד יש דרישה לפנות את כל האשפה ללא עלות. מצד אלה שמייצרים את האשפה, כולל אשפה תעשייתית. ואנחנו הגדרנו שאנחנו נפנה אשפה שבני אדם מייצרים. מפני שאם לפנות אשפה תעשייתית, צריך לקחת דוגמה אחת של המתחם של בן יקר גת. ושם העלות עולה כ-80,000 שקל לחודש. רק מתחם אחד. זה בעצם כמעט אשפה של שכונה שלמה. כי זו אשפה תעשייתית. חוק העזר שאושר בזמנו, הן על ידי משרד הפנים והן על ידי משרד המשפטים, פג תוקף בינואר השנה. ולכן אני מבקש להאריך אותו בשנה נוספת, ושואל מי בעד. מוארך.

החלטה מס' 4/50/14:

הוחלט פה אחד לאשר הארכת חוק עזר ליבנה (הוצאת אשפה) (תיקון) התשע"ה – 2015 (תיקון), התשע"ו – 2016, בשנה.

4. אישור שינוי תקציב לצורך הקדמת תשלום תמיכה לעמותת הספורט בסך 300,000 ₪ ע"ח תקציב העונה הבאה.

צבי גוב-ארי: אני מבקש לשנות סעיף בתקציב, שיאפשר לי השנה, על חשבון השנה הבאה, להוסיף לנושא הספורט, לאגודות הספורט, 300,000 שקל, שייגרעו מהשנה הבאה. כי התחלנו עונה מוקדם. היתה התפרקות של שתי קבוצות. עכשיו בונים חדש. הסיכום הוא שמה שאנחנו נוסיף כאן, נגרע מהשנה הבאה. כך שנשארים באותו נפח תקציב, אבל ההקדמה חייבת הרשמה מחדש, הקמה מחדש של כל העניין. מי בעד?

*** גב' רונית ארנפרוינד כהן נכנסת לישיבה ***

החלטה מס' 5/50/14:
הוחלט פה אחד לאשר שינוי תקציב לצורך הקדמת תשלום תמיכה לעמותת הספורט בסך 300,000 ₪ ע"ח תקציב העונה הבאה.

שלוס, צביקה.	רונית ארנפרינד-כהן:
מה שלומך?	צבי גוב-ארי:
מה שלומך אתה?	רונית ארנפרינד-כהן:
נא לקרוא לי בבקשה, סבא.	צבי גוב-ארי:
שלוס, סבא.	רונית ארנפרינד-כהן:
זה ייתן לך הרגשה טובה.	צבי גוב-ארי:
אתה כל עוד אתה לא מביא תמונות,	רונית ארנפרינד-כהן:
זה ייתן לכם הרגשה טובה.	צבי גוב-ארי:
יש מצגת?	רועי גבאי:
הוא הראה לי תמונות כשהיא היתה בת שבוע, יומיים. אני	רונית ארנפרינד-כהן:
	רוצה תמונות -
תשמעי, זו הנאה גדולה.	צבי גוב-ארי:

5. אישור פרוטוקול ועדת מלגות מס' 1/16 מתאריך 12/9/16.

צבי גוב-ארי: אוקיי, תראו. אישור פרוטוקול ועדת מלגות. עברתי על הפרוטוקול. אני שמח מאוד שהגדלתם את ההקצאה פר סטודנט לעומת השנה שעברה. ובכל זאת נשארו יתרות. כאשר החלטנו על תקציב המלגות, זה היה כפועל יוצא מדרישה לסייע לסטודנטים. אי אפשר בתקציב הזה לשחק לכאן ולשם. אם אנחנו רוצים לעשות דברים אחרים, זה לא מוכרח לעשות מהתקציב הזה. כי התקציב מיועד למלגות. אני לא יכול לשחק עם זה.

המלצות שלכם מתקבלות. מבחינתי צריך לראות מה אנחנו עושים ובאיזו צורה אנחנו עושים את העניין הזה. כי יש לי עכשיו בהחלט עניין לאפשר לתלמידים כמובן לעבור את הבדיקות הפסיכולוגיות למיניהן. אני מכיר את המצב, אני גם מסייע בעניין הזה, לא מהיום. יחד עם זאת, אני לא חושב שצריך להעמיד את זה לרמה של בית ספר. צריך לנהל את זה אגף החינוך. יוצא בהתאם לצורך. אבל זה לא לכאן להחלטה. אני מעלה לאישור,

מילה אחת, תודה. לחברי הוועדה. לאורלי, שהיא חדשה	אלי מזוז:
	בתפקיד. שהיא עכשיו,
כן. ראיתי את הפרוטוקול. מאוד מסודר.	צבי גוב-ארי:
עבדה יפה,	אלי מזוז:

גם קראתי את ההתייחסות של חברי הוועדה. האמינו לי, מילה

צבי גוב-ארי:

מילה.

היא עשתה עבודה נפלאה. ודוד גם היה שותף.

אלי מזוז:

תשמע, הפרוטוקול הזה הגיע לשם כבר. אני כל הזמן הייתי

צבי גוב-ארי:

בקשר. ולכן זה בין ... ובכן, אני מעלה בבקשה את אישור המלצת ועדת המלגות לגבי מלגות לשנת תש"ע. מי בעד? הלאה.

החלטה מס' 6/50/14:

הוחלט פה אחד לאשר חלוקת מלגות כמפורט בפרוטוקול ועדת מלגות מס' 1/16 מתאריך 12/9/16.

6. הצעה לסדר יום של חבר המועצה עו"ד עדי ינקילביץ, בנושא "פעילות תרבות ופנאי לבני הגיל השלישי".

הצעה של עדי ינקילביץ. אני מבין, רונית, שאת מציגה את

צבי גוב-ארי:

ההצעה. אני חושב שעדי נגע בנושא מאוד חשוב. אני רק ארצה יותר מאוחר להבהיר מה אנחנו עושים, בשביל לראות בעצם,

בסדר גמור.

רונית ארנפרוינד-כהן:

תעברי בבקשה על ההצעה. אני דרך אגב, דבר אחד לא מקבל

צבי גוב-ארי:

בהצעה. שקיומם של חלק מהחוגים בנאות שז"ר מצריך הסעה בשני אוטובוסים וכו'. העיר כל כך קטנה. זה לא המרחק קובע. השאלה המגוון. מה אנחנו עושים, היכן אנחנו עושים.

אתה הרי משער שאני מדברת עם עדי בתדירות. עדי העלה את

רונית ארנפרוינד-כהן:

זה מלכתחילה, אחרי שהוא קיבל שיחות טלפון דווקא על הדבר הספציפי הזה.

על המרחק? אם יש מישהו שטוען היום,

צבי גוב-ארי:

תראה, אוטובוסים זה לא רק מרחק.

רונית ארנפרוינד-כהן:

אם יש מישהו שטוען היום שהוא לא יכול להגיע למקום הנ"ל,

צבי גוב-ארי:

אני אשמח לראות אותו, לקבל הסבר בעצם מה הבעיה. יש שאטלים, יש הסעות. אוטובוסים עוברים דרך השכונות. יכול להיות שצריך להסדיר משהו מיוחד. אבל שיבואו בפירוט. להגיד 'דיברו איתי' וכו', אני "אוהב" את זה מאוד, במרכאות. יש טענה מוגדרת? יעלו את זה. אוקיי? אני מבקש לקבל את זה ברוח טובה. כי יש לי כוונה לפתור, לא להתעמת, אוקיי?

רונית ארנפרינד-כהן: בסדר. אני לפחות מכירה שתי פונות שפנו אליו, אבל אני יודעת שפנו אליו גם יותר. ובאמת זה פונות, גם על מגוון אבל גם על הנסיעה הזאת. אוקיי. הרקע: הגיל השלישי נחשב לגיל שלאחר תקופת המעבר. אין הגדרה מדויקת או גיל מסוים לפיהם אדם נכנס אל הגיל השלישי בחייו. חלק מהאנשים יימנעו מהגדרתם כשייכים לקבוצת הגיל השלישי, וחלק ישמחו להיכלל בהם. כמו בכל שכבת גיל, גם במסגרת הגיל השלישי יש מי שידו משגת יותר ויש מי שפחות. יחד עם זאת, מרבית התושבים במסגרת הגיל השלישי מוצאים את עצמם עם שעות פנאי רבות, אותם הם מבקשים למלא בתוכן ופעילויות כאלה ואחרות. נכון להיום, מתקיימות בעיר פעילויות לתושבי העיר הוותיקים, אך לא כולן מתאימות ו/או נגישות לכלל התושבים הוותיקים. לדוגמה, מתנ"ס נאות שז"ר מצריך נסיעה בשני קווי אוטובוס לתושבי שכונות מסוימות, דבר שהופך את ההגעה אל המתנ"ס למסורבלת עד כדי בלתי אפשרית לתושבים אלו. בדיקה באשר לנעשה ברשויות אחרות מעלה תמונה של השקעת משאבים רבים לטובת פעילות פנאי, הנפקת כרטיסי תושב ותיק, המקנים הטבות והנחות, ובמקרים אחרים הכנת תוכנית אב מקיפה וכוללת, שכל כולה מיועדת להעשרת שעות התרבות והפנאי של בני הגיל השלישי. לכן מוצע כי מועצת העיר תחליט על כינוסה של ועדה ו/או של גוף בדיקה אחר, אשר יבדוק ויניח הצעות על שולחן המועצה, כיצד ניתן לשפר את פעילות התרבות והפנאי לבני הגיל השלישי, בהתאם לאמור לעיל. כמובן עדי ינקילביץ, ולא -

צבי גוב-ארי: טוב. אני הולך להציג עכשיו מה אנחנו עושים. הדבר הזה גובש לפני כשנתיים, כאשר העיסוק בגיל השלישי היה במשרד לאזרחים ותיקים, אם זכור לכם. מונתה אז ועדה יישובית שעשתה עבודה. ובעקבות הוועדה חלק מהדברים נעשים. הוועדה גם המליצה על הקמת מבנים נוספים וכו', זה דבר שאין בידינו היום לעשות את זה. אבל יחד עם זאת, ארצה לפרט לפחות מה נעשה. ואם אחרי שנראה כאן במה מדובר, אם יש מקום עוד להוסיף לעניין הזה חשיבה נוספת, צוות וכו', אשמח לשמוע, אחרי שתראו מה קורה. בסדר? ביבנה מתגוררים כ-4,000 אזרחים ותיקים. על פי הגדרת המוסד לביטוח לאומי, אזרח ותיק הוא תושב בן 67 ומעלה. ותושבת מגיל 62 ואילך. ביבנה מתגוררים אזרחים ותיקים מעליות שונות. אתיופיה, חבר העמים ואחרים. באגף לשירותים חברתיים מוכרים כ-1,100 בתי אב של אזרחים ותיקים. שיעור האזרחים הוותיקים ביבנה נמוך במעט מהממוצע. זו אינפורמציה כללית שכדאי לדעת. מקום 82 במדד הזיקנה. אנחנו יותר צעירים באופן כללי. על פי סקר חיים בגיל, או חיים מגיל, סקר שבוצע ב-2013, זו גם בערך השנה שבה עסקנו בעניין הזה כאן, האזרחים הוותיקים בני הדור הבא דיווחו על תחושות ביטחון גבוהות בביתם. אינפורמציה כללית שכדאי לדעת. הלאה. אני מציג כאן מה בעצם אומר הסקר. אזרחים ותיקים בני 65 ומעלה יש לנו היום כ-3,614.

הדור הבא של האזרחים הוותיקים העתידיים, שבין גילאי 55 ל-64, ישנם 4,796 תושבים. אלו מספרים מאוד גדולים, יחסית למספרנו בסך הכל. גיל חציון 72 ממוצע 74. לגבי אזרחים ותיקים, ממוצע הגיל של הדור הבא – 60. 27.7% בעלי 13 שנות לימוד, נמוך מהארצי. בארצי זה 34. אני מדבר על האזרחים הוותיקים. אין לי נתון על הדור הבא. 1,199 עולים, זה 35%. הדור הבא זה 942 עולים, 21%. רמות ויצמן, נאות שז"ר פלוס רמת בן צבי ונאות אשכול, אלה האזרחים הוותיקים. שם העניין מתרכז. בנווה אילן, הצבאי והאזרחי, 28.3%. נווה אילן אזרחית – 19.5%. נווה אילן הצבאית מובילה בדור הבא. מטבע הדברים. אנשים התבגרו. חלק מנווה אילן הצבאית יושב פה.

רונית ארנפרינד-כהן: זה נתון מ-2013?

צבי גוב-ארי: כן. היום אתם -

רונית ארנפרינד-כהן: אז אנחנו כבר בדור הבא.

צבי גוב-ארי: עוד מעט. רק תכריזו על זה רשמית שאתם בדור הבא, זה בסדר. אוקיי, סקר חיים בגיל. בזמנו בדקנו את שביעות הרצון. אזרח ותיק או הדור הבא, מרגישים חלק מהקהילה. 60% אזרחים ותיקים מרגישים חלק מהקהילה. הדור הבא – 54%. היישוב מתאים למגורים של אזרח ותיק, או הדור הבא – 80% מהאזרחים הוותיקים טוענים שהיישוב מתאים למגורים עבורם. 86% של הדור הבא. משתתפים בפעילויות שונות. מהאזרחים הוותיקים 65%. הדור הבא – 86%. גבוה מאוד. מתנדבים, 12% מהאזרחים הוותיקים. 32% מהדור הבא. גבוה מאוד. יש למי לפנות לעזרה. 87% אזרחים ותיקים. 94% הדור הבא. דרך אגב, הסקר הזה נעשה על ידי המשרד לאזרחים ותיקים, בוצע ביבנה. מרגישים בודדים. 18% מהאזרחים הוותיקים. ו-13% מהדור הבא, וזה ממש מדאיג. מרגישים בודדים. חלק מהם, חלק מהפנסיונרים של השנים האחרונות, אני חושב שאתה מפסיק לעבוד וכו', ואתה מרגיש קצת בודד. כי הסביבה של העבודה הפסיקה בעצם לעטוף אותך וכו'. ברור לי.

היכן נותנים שירותים לאזרחים הוותיקים, או בכלל? יש את המשרד לשירותים חברתיים כמובן. נאות שז"ר, מרכז רייד, כותר יבנה, בליפקין שחר, והסדנה לאומנות. על המפה אפשר לראות את המקומות. אתם יכולים לראות את זה יותר טוב משם. בסך הכל רואים את הפיזור. המקומות מוכרים לכם.

צבי גוב-ארי: מה עושים בשירותים החברתיים? טיפול ביעוץ אישי או משפחתי לאזרחים ותיקים ובני משפחותיהם. בכל הנושאים הקשורים לגיל השלישי. ירידה בתפקוד הפיזי או קוגניטיבי של האזרח הוותיק, קשיים משפחתיים, בדידות, אובדן. לגבי בדידות, דרך אגב, קיימים צוותים לגבי אנשים עריריים. הצוותים הללו, יש מינוי של אישה או גבר שמטפל באיש או אישה ערירי או בודדת, עם קשר פעם בשבוע, פעמיים. יוצאים איתם,

יושבים איתם בבית. שותים איתם קפה, משוחחים.

שרון לינה: איך נקרא, תחת מה זה יושב?

צבי גוב-ארי: תחת הרווחה. למתנדבים לצורך העניין הזה. אני מכיר חלק מהם. אפשר לבוא למפגש. עושים אותו פעם בשנה. וגם מדווחים.

רונית ארנפרינד-כהן: כמה תושבים הם מלווים?

צבי גוב-ארי: אני חושב שכ-21, 22. מרביתם נשים, דרך אגב. זו התנדבות יפה. גם המתנדב עצמו, או יותר נכון המתנדבת, עם הרגשה מאוד טובה של נתינה. כי זה דבר אחר. זה לבקר מישהי שלא רואה אף אחד. לשבת איתה על כוס קפה, לשוחח איתה, והיא ממתינה לביקור. וקיימים הרבה כאלה. העניין של אלימות והזנחה מטופל על ידי הרווחה, וסיוע ועוזרת, חומרים... עושים. יש גם פיתוח של שירותים חברתיים לשעות הפנאי. ברמה של הקהילה.

שירותים קיימים ביבנה. בניית תוכנית לזכאי חוק סיעוד, לאחר אישור ביטוח לאומי. יש כ-700 אזרחים כאלה. מרכז יום לזכאי חוק סיעוד ומפוני רווחה, מסגרת טיפולית פועלת חמישה ימים בשבוע. המסגרות כוללות הסעות מבית התושב למרכז וחזרה, ארוחת בוקר, פעילות מגוונת בתוך המרכז, וארוחת צהריים. במרכז היום ניתן לקלוט עד 85 איש ליום. ולא כל אחד מגיע כל יום. לכן האוכלוסיה כפולה ומכופלת. דרך אגב, הרמתי איתם היום כוסית. היה אולם מלא, מעל 100 איש. אתה מסתכל על האנשים הללו, גם חוויה ותחושה אישית, אתה מכיר חלק מהם, עם כושר מלא וכו', לפני כמה שנים, שהתרוצצו ביישוב ופעלו. עכשו יושבים ברמת תשישות פיזית מאוד קשה. המרכז משמש להם כפעמיים עד שלוש פעמים בשבוע, ולכן האוכלוסיה בעצם יותר גדולה.

רונית ארנפרינד-כהן: וממוצע ביום כמה -

צבי גוב-ארי: כ-70, 80 איש. אני יכול לומר כך. שאנחנו במשא ומתן, גם עם משרד הרווחה, או להרחיב את המבנה הזה ולהגדיל את הקליטה. או לבנות מבנה נוסף. גם צריך משהו לגבי תשושי הנפש, אבל זה לא קשור לעניין. שהוא גם ותיק וגם תשוש נפש. פעילות חברתית העשרתית לניצולי שואה וקבוצות שונות. מועדון חברתי לניצולי שואה יוצאי צפון אפריקה קיים. מועדון חברתי לניצולי שואה בכלל קיים. מועדון חברתי, בית חם, לאזרחים ותיקים יוצאי חבר העמים, קיים. וקבוצת ניצולי שואה של חבר העמים מתחזקת ומטופלת. שילוב אזרחים ותיקים עם תלמידים בבית ספר אורמת. מתן שירות לאזרחים ותיקים נרדפי נאצים יוצאי צפון אפריקה עיראק, הגשת בקשות למשרד האוצר וקבלת

זכויות, מוענק שנתית ארוחות חינם וכל היתר. חלק מהדברים שנעשים בתחום הזה. יש מקהלה של אזרחים ותיקים יוצאי חבר העמים. מי שלא שמע אותם, שישמע אותם. מרבית המקהלה נשים, חוץ מגבר אחד, עם קול באס. חדר הנצחה לוטרנים יוצאי חבר העמים קיים. הפעלת ספרייה לתושבים, כולל אזרחים ותיקים ויוצאי חבר העמים. מועדון חברתי לאזרחים ותיקים יוצאי אתיופיה. מועדון מופת לאזרחים ותיקים במועדון נאות שז"ר, כולל טיולים וארוחות. מועדון תעסוקתי לאזרחים ותיקים, מסגרת ייחודית בה אזרחים ותיקים מבצעים עבודות פשוטות בתמורה של קבלת תשלום סמלי. הפעלת קהילה תומכת לאזרחים ותיקים. מקבלים סיוע מהבית בתחומי הבית, שירותי לחץ מצוקה, אמבולנס וכו'. הוצאת עיתון על ידי אזרחים ותיקים, משמשים ככתבים, זה גם קיים. הלאה.

פעילות העשרה. מפגש בוקר לגברים. פותחים שבוע, הרצאות, סיורים לגברים. מפגש בוקר נשים, שני תרבות, הרצאות, סיורים, טיולים לנשים. הטיולים פתוחים לשני המינים. המועדון פועל מעל 15 שנה. בשנה האחרונה הכפיל ושילש את מספר המשתתפים. יוגה לגיל הזהב, קורס מוזל לנשים, החל מגיל 60 פלוס. יוגה לנשים, קורס פתוח לנשים בכלל. פילאטיס נשים, מובילה חגית ברגר. לא הייתי שם. שבע קבוצות הליכה של הגיל השלישי ברחבי השכונות בעיר. כ-25 מתנדבים צועדים מדי ערב עם בני הגיל השלישי. וזה חשוב. הלאה.

קבוצת תיאטרון למבוגרים. הקבוצה פועלת מעל שש שנים, מייצגת את יבנה בפסטיבלים וכו'. קבוצת המבוגרים החדשה לתיאטרון נפתחה לפני כמה חודשים. בשל הביקוש להצטרף לתיאטרון, כבר יש לנו הרגע שתי קבוצות. שתי קבוצות העצמה של אנשים צעירים בשבילי החיים. הקבוצה החדשה מעורבת, גברים ונשים. הקבוצה השנייה נשים בלבד. מורשת ישראל, למידה יהודית פלורליסטית מגוונת. ברידג' למתקדמים, ברידג' למתקדמים. ברידג' הוא משחק מאוד משפיע על כושר החשיבה. הזנה נכונה. מובילה חברת חיים בריאים, מועדון רוטרי מוכר לכם. מתנדבים בקהילה. מועדון הפטאנק, הכנסנו את זה לפני שנה. היום זה הפך לשם דבר. מצטרפים אליו גברים, נשים וילדים וכו'. והם זוכים גם בתחרויות ארציות.

ד"ר אהוד ויצמן: ומאוד מצליחים ..

צבי גוב-ארי: כן. הליכה כתנאי לאיכות ושיפור חיים. מתקיים מפגש ערב עם מכון אבשלום, שש הרצאות וסיור. הולכים בשבילי ישראל. מפגש הליכה בשבילי ישראל. הרצאות וסרט פעם בחודש. כוחה של האומנות, סדרה של הרצאות על אומנות. מפגשים בחזית המדע. מפגש מדענים בשיתוף מכון ויצמן לאורך השנה. חופשי. הזמנה לארוחה קורס בישול בריא. ערבי זמר פעם בחודש, לאורך השנה. חלק אזרחים ותיקים, חלק מלוויים. פניני דעת, הרצאות פתוחות לקהל בכל שבוע בנושא אחר, במרכז רייד. פתיחת מרכז גישור

והתייעלות בקהילה, לאחרונה. זה לפני כחודש החלטנו על העניין הזה. פעילות של קהילה, קהילה נגישה, סריגה למתחילים, סריגה למתקדמים, קהילה תומכת, קפה אירופה, בית ספר לשפות, אנגלית, ספרדית וערבית. כל זה מופעל במרכז ריך. התעמלות בריאותית מתקיימת. ריקודי עם מתקיימים. חשיבה הכרתית לגברים, חשיבה הכרתית נשים, מתקיימים. הורות גישור, מתקיימת. כישורי אמהות, נומרולוגיה מתקדמים. הלאה. במה מעצימה. קורסים, ... אני לא יודע מה מהות הקורס. אמא סטיילינג, נומרולוגיה ל... קבלית/קבלה, ספורט, יוצאי חבר העמים, הרצאות פתוחות להורות. ערבי זמר. סדרת טיולים בארץ אהבתי, יזמות עסקית. נשים עובדות מהבית. עיצוב הגוף. מחשבים, פרויקט תפוח. שכר מצווה, חשבות שכר והנהלת חשבונות. אנשים בגיל מתקדם,

- רונית ארנפרינד-כהן:** שכר מצווה זה רק לאוכלוסיה ותיקה? לא לבכלל?
דוד שטרית: לא, זה ... לאוכלוסיה ...
- רונית ארנפרינד-כהן:** זה לא מיוחד. מה? שכר מצווה זה ייעוץ משפטי לכאלו שמעוטי יכולת.
דוד שטרית: זה גם לותיקים.
- רונית ארנפרינד-כהן:** זה חלוקה בין הסיוע המשפטי של משרד המשפטים. מי שלא זכאי, הוא זכאי מהלשכה.
צבי גוב-ארי: אוקיי. הרצאות על פרשיות ריגול שהסעירו את העולם, רומנטיקה ואידיאולוגיה בארץ ישראל, אומנות קצת אחרת, מנהיגות נשים בקהילה, ... רעיון הציוני לגונוני, במה מעצימה, סדנת איפור, השתלמויות של ארגון המורים. זה לא רק לאזרחים ותיקים כמובן. לומדים ללמוד. קרטה והגנה עצמית למבוגרים. זה ליפקין שחק. פילאטיס. אני לא רואה זקנים שרוקדים זומבה, אבל אם נגיע לזה, זה הרבה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** גם לא קפוארה. זה ישר לטיפול נמרץ.
צבי גוב-ארי: הלאה. סדנה לאומנות, פיסול קראמי. דרך אגב, הרבה מאוד אומנים ביבנה,
- רונית ארנפרינד-כהן:** אבל למה? זה לגיל השלישי?
צבי גוב-ארי: כן, כן.
- רונית ארנפרינד-כהן:** יש שם קבוצות של הגיל השלישי?
צבי גוב-ארי: הרבה מאוד. תבואי בבקשה לתערוכות, וסדנה לאומנות, וראי בבקשה מי הציירים והאומנים. מעניין. ויטראז' ו... פסיפס, ציור, עיצוב, פיסול בצק סוכר, מועדון צילום יש, אומנות פלסטית, ערבי פתיחה ושיח גלריה, בשיתוף פעולה עם האוכלוסיה המיוחדת. זה פרויקט מאוד מעניין, של חניכי אקיי"ם וחניכים אחרים. אני יודע גם מי מריץ את הפרויקט. יש לי מתנדבת בבית בעניין הזה. פעילות למבוגרים, יוגה, פילאטיס, מחול מזרחי, ג'אז נשים, ולייב... הלאה.
- כותר יבנה. הרשימה ארוכה, חברים. אני יכול לדבר עוד שעה בעניין הזה. מה שחשוב כרגע,

אני מבקש להגדיר מה הבעיה. דקה. יש בעיה. אם הנושא עולה משמע שיש בעיה.
רונית ארנפרוינד-כהן: נכון.

צבי גוב-ארי: מהי הבעיה, בעצם? חוגים נפתחים, ואין מי, לא משתפים, לא מגיעים אנשים לחוגים. זה לא מפני שזה רחוק. זה נמצא גם במרכז רייד. לא מגיעים לשם. או שמגיעים שניים, שלושה אנשים לחוג. ואתה לא יכול לפתוח חוג עם שניים, שלושה אנשים. המצב הוא זה, שא' מצד אחד אנחנו עדיין קטנים כנראה מדי בשביל לאכלס כל כך הרבה חוגים, וצריך לצמצם חלק מהחוגים, להתמקד באחרים, וזה מה שמנסים לעשות. הדבר האחר, אני חושב שאנחנו לא מגיעים לכל התושבים עם הסל מוצרים הזה. לדעתי שם מונחת הבעיה. סל המוצרים הזה לא בדיוק חשוף ושקוף לגמרי לתושבי העיר.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה העלויות של זה?

צבי גוב-ארי: תראי, זה נע בין אפס ל-300 שקל לחודש של שש, שבע פעילויות. אוקיי? גם בעניין הזה, רונית, גם בעניין הזה,

עו"ד מאיר דהן: בין אפס ל-300. שמונה פעילויות, קורסים, חוגים.

צבי גוב-ארי: דקה, גם בעניין הזה, כאשר יהיה מישהו שיאמר אני חי רק מבטיח לאומי, ואני רוצה להשתתף בחוג, ואין לאיש מימון, אנחנו נמצא את המימון. אבל זה לא מגיע. אנחנו לא מגיעים לאוכלוסיה. אני שם את הדבר על השולחן בצורה ברורה. זה שנשב ונאמר מה נותנים וכו', אני חושב שהסל הזה עשיר דיו בשביל לומר 'רגע, צריך אולי לחתוך אותו לחצי'.

הדבר הנכון זה א' להגיע לאוכלוסיה בצורה אחרת. דרך הרשתות החברתיות ודרך פרסומים אחרים. להגיע לאדם בביתו. אם אתה יוצר ביקוש, גם יש לך תשובה. כאשר החוג עם שלושה משתתפים, העלויות של החוג מאוד גבוהות, יחסית לשלושה משתתפים. אז אי אפשר לפתוח חוג כזה. אבל אתה מגיע לחוג של 20, 25 איש, אתה יכול להוריד את העלויות לרמה שאנשים יכולים לקבל את זה ללא שום בעיה, ואם יש בעיה מסוימת לגבי מימון, נמצא לעניין הזה דרך. כפי שיש בעיה מסוימת לגבי גני ילדים אחר הצהריים. יש בעיות שבני משפחה לא מסוגלים לשלם את הסכומים הללו, ואנחנו גם שם, אחרי ההורדה שעשינו, מורידים גם שם, על מנת לאפשר לאנשים לקבל את השירות.

לדעתי הבעיה מתמקדת במקום אחד. זה לא עוד ועדה ועוד החלטה וכו'. מתמקדת בכך שאנחנו לא מגיעים לכל האוכלוסיה. סל המוצרים שהוצע כאן לא בדיוק מוכר על ידי מי שהיה יכול לשתמש בעניין הזה. ולזה אנחנו חייבים לא להיכנס לקמפיין, כי אם לעשות את זה כשגרת חיים. באתר היישובי צריך להופיע כל הזמן וכל יום.

עו"ד מאיר דהן: יש בעיה עם חלק מהאוכלוסיה הבוגרת, שאין להם גישה לרשתות החברתיות.

צבי גוב-ארי: הרשתות החברתיות אפשר יהיה בדרך של ועדים, של שכונות

אלה ואחרות, להפיץ את זה שירוץ. באשר לאנשים שאין להם איך להגיע, אז אפשר לפרסם גם בכתובים, ולהגיע עם חוברות הביתה. גם זה אפשר. הבעיה שלנו זה לא המגוון, לא הכמות, לא המרחק ולא המחיר. הבעיה שלנו זה אם קיים ביקוש. אין ביקוש. וכאשר אין ביקוש, זה גם מאוד מתסכל את היוזמים. כי אתה יוזם, פותח קורס.

רונית ארנפרינד-כהן: תראה, אני רוצה להגיד משהו. לפחות ממה שיש לי. כאן, זה עדי שלח לי. משהו מהתעריפים של נס ציונה, אבל אני יכולה גם לדבר על התקופה שלי בעיריית ראשון. אבל אני יודעת לפחות בחלק, אני לא מדברת על השנה האחרונה, אבל בחלק לפחות מהשכונה שלי, אני אקח את הדוגמה של השכונה שלנו. יש צורך, ועוד מעט אני גם אתייחס למחיר, א' יש משהו במפגש שהוא יותר שכונתי. ולנו יש, אני לא יודעת מה עושים בבוקר במבנה של מפעל הפיס שם ליד רמות ויצמן, אני לא הלכתי לראות מה עושים ואם הוא מאוכלס. אני חושבת שכשמדברים על זה, אפשר לעשות מזה גם כן מין מועדון שכונתי, עם תרבות מאוד איכותית. עם הכשרות וקורסים במגוון של העשרה. היסטוריה, תנ"ך, ואני יכולה -

צבי גוב-ארי: בניגוד לשכונות אחרות, השכונה שלכם היא שכונה עם כושר ניידות. כלומר השכונה הנ"ל יכולה להגיע גם לסדנה לאומנות וגם למרכז רייד. חבל לי לאבד את הציביון של המועדון שם, כי זה מועדון נוער. ומועדון של מנהיגות צעירה.

רונית ארנפרינד-כהן: ובבוקר מה יש בו?

צבי גוב-ארי: בבוקר יכול להיות שהוא לא פעיל, השאלה מה -

רונית ארנפרינד-כהן: אני מדברת על הבוקר.

צבי גוב-ארי: טוב, המקסימום שאתה יכול לקיים שם זה הרצאה. אתה לא יכול לעשות חוגים, וכו'.

רונית ארנפרינד-כהן: תראה, אני יודעת, ואני באמת יכולה, בלי להתגרות או משהו כזה, אני יודעת גם היום, בראשון רמת הקורסים לבני 80 אפילו, של העשרות בתנ"ך ובהיסטוריה היא מרתקת. ויש אוכלוסיה, ולה אנחנו לא נותנים מענה לדבר הזה. זה דבר אחד.

צבי גוב-ארי: דרך אגב, יש מספר חוגים לתנ"ך וקבלה וכו', בכותר הפיס. בספרייה. ומשתתפים אנשים של שכונה ואחרים.

***** מר רחמים דוד יצא מהשיבה *****

ד"ר אהוד ויצמן: יש מגוון עצום. אפשר להתייחס?

רונית ארנפרוינד-כהן: בסדר. אני -

צבי גוב-ארי: אין ויכוח על המגוון.

ד"ר אהוד ויצמן: לא, לא, את צריכה -

רונית ארנפרוינד-כהן: שנייה, תן לי. אני אומרת לעוד, כי לפחות צביקה אמר ביושר. אם נאמר ואם יש, וזה לא מבן אדם אחד, בדרך כלל גם הרוב נשים. אז יש צורך ויש צמא. אני לא צריכה לספר לכם. אנחנו בתוך עמנו מחפשים ואז נוסעים לתל אביב. אני רואה את הגיפים, או כמה רכבים שלנו שמדי פעם נוסעים לסדנה פה בתל אביב, ושם בתל אביב וכזה, ומנסים לפתות אותי בבוקר, בואי, יש שמה. אנחנו יודעים את זה. ואני רוצה כאן שירגישו כאן בבית. וגם, אתה יודע מה? שישלמו גם כאן בבית. זה דבר אחד. דבר שני, אני לא יודעת את התעריפים. אני יכולה להגיד לך מה יש לי כאן מנס ציונה. למשל עלות שנתית של 31 מפגשים פלוס שניים בונוס, היא 560 שקל.

צבי גוב-ארי: שנתית.

רונית ארנפרוינד-כהן: שנתית. עלות כרטיסיה של 10 מפגשים פלוס בונוס אחד זה 290. אני לא יודעת מה קורה כאן. הבעיה היא, באמת, כמו שאתה אומר לפעמים זה כמות. ולכן צריך לראות -

צבי גוב-ארי: חוזר חזרה, חברים, יש לנו בעיה של שיווק. אני לא רואה שום בעיה אחרת. כשאני מדבר על 500 שקל ל-30 מפגשים, אני חושב שזה מאוד זול.

***** מר רחמים דוד נכנס לשיבה *****

רונית ארנפרוינד-כהן: בסוף ל-33, 560, כמה זה יוצא?

שרון לינה: הרצאה בודדת בשז"ר זה 45 שקלים.

רונית ארנפרוינד-כהן: אה, באמת? אז הנה, הרצאה בודדת כאן עולה 30.

שרון לינה: אם אתה לא רוצה לקחת מנוי ולהתחייב ל-30 מפגשים, אז

אתה בא למפגש בודד, זה 45 שקלים.

רונית ארנפרוינד-כהן: זה הרבה. נכון.

דוד שטרית: תלוי כמה משתתפים. ככל שיהיו יותר משתתפים, הכרטיס יוזל.

שרון לינה: תראה, אני קצת שאלתי. בנאות שז"ר עשו עבודה נפלאה. באמת אני אומרת.

צבי גוב-ארי: אני מבקש לשים את הדברים על השולחן. העירייה לא יכולה לייצר כסף. אנחנו מותחים את התקציב, אתם מכירים את זה. דנים בזה גם פה. אי אפשר לתת שירות מבלי לכסות לפחות, לא מדבר על תקורות שכר והמקום וכו', אבל עלות המרצה. את זה צריך לכסות. עכשיו, כשיש קבוצה של עשרה איש, העלות להרצאה תהיה 45 שקל. תהיה קבוצה של 30 איש, העלות תרד ל-15 שקלים. זה הסיפור.

שרון לינה: אני רוצה להגיד, סליחה. בנאות שז"ר, הקבוצה הזאת של האנשים התחילה בקושי עם עשר נשים. ואחת הנשים לקחה את זה על עצמה, ועשתה פעולה מטורפת בשכבה ... והגיעו ל-50 נשים. יש היום הרצאות של 50 נשים. יפה.

צבי גוב-ארי: יפה. אבל אני בתור תושבת העיר ותושבת השכונה, מה שאתה אומר שיווק ופרסום, לא ידעתי על זה. אני קוראת שתי שורות ביבניתון, שיש הרצאה בנושא.

צבי גוב-ארי: חזרתי חזרה למה שאמרתי בתחילת הדיון.

שרון לינה: לשיווק, נכון מאוד. אז זה דבר ראשון, שיווק ופרסום. והדבר השני, שהמקום צריך להיות קצת יותר מזמין. היום הגיל הזה, הגילאים שלנו, הם יותר מפונקים. ואם מזמינים אותנו למקום שאנחנו יושבים על כסאות תלמיד של בית ספר, אז זה לא כל כך נעים. אז גם הנושא של בית רייד. אני חושבת, התלונות שאני שמעתי, בכל אופן, שכששמים חוג לספרות ולידו באותה שעה התעמלות, עם צעקות ובלגן ומוסיקה, זה לא הולך. צריך לחשוב רגע איך אנחנו משלבים את הדברים שיש שם, ואיך הופכים את המקום הזה למקום קצת יותר מזמין, קצת יותר נעים. הוא לא מזמין היום, הוא לא נקי תמיד. הוא לא נעים. הוא לא יפה שם.

רונית ארנפרוינד-כהן: חד משמעי. נכון. ויש לנו אוכלוסיה שצורכת את זה,

שרון לינה: ויש אוכלוסיה. האוכלוסיה היום היא אוכלוסיה מפונקת.

רונית ארנפרוינד-כהן: תראה, אם יהיו אנשים שישלמו גם את התעריף של נס ציונה, התעריף הוא 15 שקל פחות. יש לנו אוכלוסיה,

צבי גוב-ארי: כמה?

ד"ר אהוד ויצמן: 30 ₪ להרצאה.

צבי גוב-ארי: במקום 45 כאן.

ד"ר אהוד ויצמן: במקום 45 כאן.

רונית ארנפרינד-כהן: כן, בנס ציונה זה 30. ויש לנו אוכלוסיה, גם את השכונות של

נווה אילן, גם את השכונות החדשות. יש לנו אוכלוסיה שצורכת וחלקה, אני לפחות יודעת מהשכונות שלנו, שאני גרה, הם לא מעט נוסעים או לראשון, ואני יודעת שלתל אביב. חבל.

צבי גוב-ארי: חברים, תראו. אנחנו הולכים על פרסום. אני הולך על בדיקת

מחירים פעם נוספת. חוג שיש בו 50 איש לא יכול להיות כמו חוג שיש בו 15 איש, באותה עלות. זה לא יכול להיות. נבדוק את זה עניינית אחד לאחד. זה מה שצריך לעשות. אני חושב שנבדוק גם את האפשרות שיתקיימו אי אילו חוגים במועדון הקהילתי, במועדון הנוער שיש לנו, יחידת הנוער שם. ובמידה ויהיה ביקוש, אני לא הייתי רץ לשם.

רונית ארנפרינד-כהן: הייתי כמה פעמים.

צבי גוב-ארי: זה מקום קטן, ולא מתאים.

ד"ר אהוד ויצמן: אם מדברים על מזמין, זה בטח לא מזמין.

צבי גוב-ארי: לא של הנוער העובד, זה לא מתאים למבוגרים.

רונית ארנפרינד-כהן: איפה כן יש לך מקום? אין לנו מקומות.

שרון לינה: אני אומרת, באופן יחסי, בית רייד הוא בניין באופן יחסי חדש.

אז אם קצת מרהטים אותו קצת יותר יפה, דואגים קצת לניקיון, קצת חזות אחרת, אפשר. שנייה, לפני שבועיים,

צבי גוב-ארי: נאות שז"ר שופץ. היום נראה יפיפה.

שרון לינה: יכול להיות.

צבי גוב-ארי: כנסו, תראו את זה. ראשית, הכנסנו שם 300,000 שקל.

אישרתם את זה פה. כולל המיזוג וכל היתר. אז יכול להיות שהריהוט לא מתאים. מוכן ללכת על הדברים הללו. אני עדיין חושב שאנשים לא מגיעים לשם, כי לא יודעים. כל הרשימה הזאת, אני אומר, אם אנחנו מאיישים 50%, יש תעסוקה מלאה לכולם.

רונית ארנפרינד-כהן: תשמע, הרשימה היא רשימה. אפשר לעשות רשימה, היא מאוד

מגוונת. השאלה היא אם היא נותנת מענה. היא מגוונת, אבל אני רוצה להגיד לך, ובאמת, זה לא, מעט מאוד, אם בכלל, היה שם משהו שאותי אישית היה מרתק. יש כאן נישות שלמות שלא מקבלות מענה. ולכן אני הייתי, לינה באה מתחום של חינוך ותרבות ועוד. אני הייתי אומרת לך, אל תיקח אותי, בסדר? אני אופוזיציה, אתה לא רוצה שאנחנו נהיה. תיקח אנשים,

צבי גוב-ארי: אני לא עושה דיונים של אופוזיציה וקואליציה.

רונית ארנפרינד-כהן: אוקיי, אז אני שמחה. בתור סבא מתחיל אתה מתחיל

להתרכז, זה יפה מאוד.

צבי גוב-ארי: הודעתי לאנשים שלי כאן, מפני שהסיפור הזה מחזיר אותי 20

שנים לאחור, ולכן אני מתחיל לבנות הכל מחדש, כאילו הייתי צעיר ב-20 שנים.

רונית ארנפרינד-כהן: יפה לך.

שרון לינה: צביקה, אני רוצה להגיד לך.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני באמת חושבת, צביקה. יש לנו עכשיו אוכלוסיות ברמה, והעיר הזאת לא בכדי היא מצעירה. והיא תלך ותצעיר, אבל גם יהיו לה נישות מסוימות של אוכלוסיות,

צבי גוב-ארי: אנחנו מצעירים את העיר מהצד האחר.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוכלוסיות שהן לא אוכלוסיות המסורתיות של העבר. ולכן אני כן הייתי מציעה לך, שתכנס אנשים שאתה סומך עליהם. אבל באמת אנשי או ציבור או תרבות או כאלו, שיפתחו גם בכותר, שזה מקום שיש עוד אפשרות לפתח שם, וגם אולי בשחק, ועוד מקומות. והם יהיו אחראיים גם על להפוך את זה למשהו יותר נגיש, והם יהיו אחראים להביא תכנים קצת יותר אטרקטיביים ואיכותיים. אל תשאיר את זה as is. יש מה לעשות.

שרון לינה: לפני שלושה שבועות היתה אסיפת נוסעים לחו"ל בכותר. היו שם אנשים מראשון, מנס ציונה, מרחובות. הם התפעלו מהמקום. לא הפסיקו להסתכל,

צבי גוב-ארי: ולא היו אנשים מיבנה?

שרון לינה: גם. גם יבנאים. הרוב היה יבנאי, אבל היו גם אנשים מבחוץ. היבנאים מכירים את המקום, בסדר. אבל האנשים שהגיעו מבחוץ מאוד התפעלו מהמקום. אני חושבת שהמקום הזה באמת צריך להיות יותר פעיל. יש שם פואיה נהדר, שאפשר לעשות הרצאות בחוץ. יש פוטנציאל למקום הזה, ויש פוטנציאל למרכז רייד. אני מודה, לא הייתי לאחרונה בנאות שז"ר, אבל אולי אם זה שופץ, אז אולי גם. רק צריך שיווק וקצת ... ואולי קצת, עם ה-50 נשים שיש, שיסבסדו אולי חוג אחר, שנה אחת. אין ברירה.

צבי גוב-ארי: אני חוזר חזרה. מבחינתי אני הולך ראשית וקודם כל להגיע לכל התושבים בשביל להציע את סל המוצרים. צריך לגוון את סל המוצרים, אשמח לשמוע הצעות קונקרטיביות, מכל אחד. מכל אחד שיש הצעות, בבקשה.

רונית ארנפרוינד-כהן: תראה, אני לא יודעת. אני משערת, אולי את מכירה את זה. יש שני חוגים שרצים בשכונה שלנו. אני הייתי תקופה באחד מהם,

עו"ד מאיר דהן: מה זה שלנו?

רונית ארנפרוינד-כהן: בשכונה הצבאית.

צבי גוב-ארי: אחד זה תנ"ך?

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, בעצם עכשיו הוספת לי יותר. שלושה. כבר לדעתי לפחות 10 או 15 שנה. אחד זה אמנם תנ"ך. וזה חוגים פרטיים בבית. זה קוראים ספרות. מכירה את זה, נכון. ומוסיקה קלאסית. וקונצרטים.

שרון לינה: זה פרטי לגמרי.

רונית ארנפרוינד-כהן: פרטי לגמרי. זה הכל פרטי לגמרי.

צבי גוב-ארי:

מכיר את זה.

רונית ארנפרינד-כהן:

זה הכל פרטי לגמרי. אין שום מניעה לעשות את זה בכותר. אין שום מניעה לעשות את זה במקום אחר. זה יכניס גם אווירה תרבותית אחרת. אנחנו בבתים. אנחנו עושים את זה בבתים.

עו"ד מאיר דהן:

שני דברים. אחד זה שיווק לעניין.

רונית ארנפרינד-כהן:

לא, זה תכנים חברתיים...

צבי גוב-ארי:

אחד אחד, חברים.

עו"ד מאיר דהן:

למה? פריסה, את מדברת על פריסה. יש סל מאוד גדול. פריסה של זה,

צבי גוב-ארי:

אחד אחד.

רונית ארנפרינד-כהן:

לא, תכנים.

רועי גבאי:

גם כשאנחנו מדברים על שיווק, הכלים לפרסם בעיתונות המקומית או לפרסם בכל מקום, זה לדעתי הפן שהופך, כמו שלינה אמרה, שיש עניין שאנשים קצת יותר שהדברים רוצים יבואו אליהם. צריכים גם המקומות האלה, המוסדות השונים, לייצר איזשהו מאגר, קודם כל של אנשים שמגיעים. כי בטוח יש את החמישה, עשרה אנשים פעילים. צריך את המאגר הזה, שאתה יודע לפנות אליו באופן ישיר. אם זה אפילו דרך הילדים שלהם, אבל מאגר נכון, שככה הם נחשפים ליותר ויותר פעילויות.

צבי גוב-ארי:

אני רוצה לתת לכם דוגמה מהחיים שלי. מישהי נהגה לקיים מפגש פעם או פעמיים בשנה בסדנה לאומנות, על נושאים, אם זה על ספרות ואם זה על ארכיאולוגיה וכו'. ומכרו כרטיסים ב-50 שקל. המישהי הנ"ל מצליחה בכל מפגש כזה להביא כ-120, 140 איש. כאשר השיווק הוא שיווק ברמה האישית. לצלצל ולהביא אנשים. זה הרבה מאוד עבודה. הטלפון שלי בבית לא חדל לעבוד בעניין הזה. כלומר עניין השיווק מאוד חשוב. ואנחנו נבנה את מערכת השיווק מה שיותר מהר, בשביל להגיע לכולם. העניין של החוגים שנעשים בבית, החוגים הללו מוכרים לי, דרך אגב. המוסיקה זה כבר 18 שנים. אותו זוג שמקיים את זה פעם בחודש וכו'. מכיר את העניין הזה. החוג הזה לא ילך לשום אולם. זה הרבה יותר אינטימי.

רונית ארנפרונד-כהן: אני מסכימה בעניין הזה עם לינה. בכותר הוא יכול. אני הייתי תקופה לא קצרה בחוג לספרות. זה קלאסי.

צבי גוב-ארי: אני מוכן להציע את זה, הצעה בחוג. אין לי בעיה עם זה. חברים, אני עובר לראש השנה. אנחנו נכנסים לשנת תשע"ז בפתחה של ראש השנה. ארצה באמת לאחל לכל אחד מכם, ראשית וקודם כל בריאות לו ולמשפחתו, אושר, הצלחה, ושלעם ישראל יהיה בשנה הבאה יותר טוב. שיהיה לכם כל טוב. נרים כוסות לחיים.

***** הרמת כוסית וחלוקת שי לראש השנה *****

דוד שטרית
מנכ"ל העירייה

צבי גוב ארי
ראש העיר